

del Concert Econòmic amb Àlaba, aprovat pel Reial decret dos mil nou-cents quaranta-vuit/mil nou-cents setanta-sis, de vint-i-sis de novembre, queden sense efecte des del dia 1 de gener de mil nou-cents vuitanta, si l'exercici de la societat coincideix amb l'any natural, o des de l'endemà de la data del primer balanç tancat amb posterioritat al trenta-u de desembre de mil nou-cents setanta-nou, si es tracta de societats l'exercici econòmic de les quals no coincideix amb l'any natural.

En tots els casos, el trienni es considera vençut en la data que correspongui al que expressa el paràgraf anterior, encara que el nombre d'exercicis que inclogui sigui inferior a tres.

Les normes incloses en aquest Concert sobre la xifra relativa de negocis entren en vigor des del dia u de gener de mil nou-cents vuitanta o, si s'escau, des de l'endemà de la data del primer balanç tancat amb posterioritat al trenta-u de desembre de mil nou-cents setanta-nou.

Tres. La derogació a què es refereix el número u anterior no afecta els drets adquirits pels contribuents com a conseqüència de l'aplicació dels concerts econòmics amb Àlaba.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—El desplegament reglamentari d'aquest Concert es realitza de mutu acord entre el Govern de l'Estat i una representació del Govern Basc i de les institucions competents dels Territoris Històrics.

Segona.—Aquest Concert entra en vigor el primer dia del mes següent al de la seva publicació, sens perjudici del que preveuen les disposicions transitòries primera i tercera.

No obstant això, la quota per a mil nou-cents vuitanta-u té abast anual. A aquest efecte, els ingressos produïts a partir de l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-u a l'Administració de l'Estat que hagin correspost a les institucions competents del País Basc, en el supòsit que el Concert hagi estat en vigor l'u de gener de 1981, s'entenen realitzats a compte de les institucions esmentades.

La Comissió a què es refereix la disposició transitòria quarta ha de determinar la manera de realitzar la liquidació corresponent.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, tretze de maig de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

12774 LLEI ORGÀNICA 4/1981, d'1 de juny, dels estats d'alarma, excepció i setge. («BOE» 134, de 5-6-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions comunes als tres estats

Article primer.

U. La declaració dels estats d'alarma, excepció o lloc és procedent quan unes circumstàncies extraordinàries facin impossible el manteniment de la normalitat mitjançant els poders ordinaris de les autoritats competents.

Dos. Les mesures que s'han d'adoptar en els estats d'alarma, excepció i setge, així com la durada d'aquests, són en qualsevol cas les estrictament indispensables per assegurar el restabliment de la normalitat. La seva aplicació s'ha de realitzar en forma proporcionada a les circumstàncies.

Tres. Finalitzada la vigència dels estats d'alarma, excepció i setge decauen en la seva eficàcia totes les competències en matèria sancionadora i sobre actuacions preventives que corresponguin a les autoritats competents, així com les mesures concretes adoptades sobre la base d'aquestes, llevat de les que consisteixen en sancions fermes.

Quatre. La declaració dels estats d'alarma, excepció i setge no interromp el funcionament normal dels poders constitucionals de l'Estat.

Article segon.

La declaració dels estats d'alarma, excepció o setge s'ha de publicar immediatament en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'ha de difondre obligatòriament en tots els mitjans de comunicació públics i privats que es determinin, i entra en vigor des de l'instant mateix de la seva publicació en aquell. Les disposicions que dicti l'autoritat competent durant la vigència de cadascun dels estats esmentats també són de difusió obligatòria.

Article tercer.

U. Els actes i disposicions de l'Administració pública adoptats durant la vigència dels estats d'alarma, excepció i setge són impugnables en via jurisdiccional de conformitat amb el que disposen les lleis.

Dos. Els qui com a conseqüència de l'aplicació dels actes i disposicions adoptades durant la vigència d'aquests estats pateixin, de forma directa, o en la seva persona, drets o béns, danys o perjudicis per actes que no els siguin imputables, tenen dret a ser indemnitzats d'acord amb el que disposen les lleis.

CAPÍTOL II

L'estat d'alarma

Article quart.

El Govern, en ús de les facultats que li atorga l'article cent setze, dos, de la Constitució pot declarar l'estat d'alarma, en tot el territori nacional o en una part, quan es produeixi alguna de les alteracions greus de la normalitat següents:

a) Catàstrofes, calamitats o desgràcies públiques, com ara terratrèmols, inundacions, incendis urbans i forestals o accidents de gran magnitud.

b) Crisis sanitàries, com ara epidèmies i situacions de contaminació greus.

c) Paralització de serveis públics essencials per a la comunitat, quan no es garanteixi el que disposen els articles vint-i-vuit, dos, i trenta-set, dos, de la Constitució, i hi es doni alguna de les altres circumstàncies o situacions que conté aquest article.

d) Situacions de desproveïment de productes de primera necessitat.

Article cinquè.

Quan els supòsits a què es refereix l'article anterior afectin exclusivament tot l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma o una part, el president d'aquesta pot sol·licitar al Govern la declaració d'estat d'alarma.

Article sisè.

U. La declaració de l'estat d'alarma es porta a terme mitjançant un decret acordat en Consell de Ministres.

Dos. En el decret es determina l'àmbit territorial, la durada i els efectes de l'estat d'alarma, que no pot excedir els quinze dies. Només es pot prorrogar amb una autorització expressa del Congrés dels Diputats, que en aquest cas pot establir l'abast i les condicions vigents durant la prorroga.

Article setè.

Als efectes de l'estat d'alarma l'autoritat competent és el Govern o, per delegació d'aquest, el president de la comunitat autònoma quan la declaració afecti exclusivament tot el territori d'una comunitat o una part.

Article vuitè.

U. El Govern ha de donar compte al Congrés dels Diputats de la declaració de l'estat d'alarma i li ha de subministrar la informació que se li requereixi.

Dos. El Govern també ha de donar compte al Congrés dels Diputats dels decrets que dicti durant la vigència de l'estat d'alarma en relació amb aquest.

Article novè.

U. Per la declaració de l'estat d'alarma totes les autoritats civils de l'Administració Pública del territori afectat per la declaració, els integrants dels cossos de policia de les comunitats autònomes i de les corporacions locals, i els altres funcionaris i treballadors al servei d'aquestes, queden sota les ordres directes de l'autoritat competent en tot el que sigui necessari per a la protecció de persones, béns i llocs, i els poden imposar serveis extraordinaris per la seva durada o per la seva naturalesa.

Dos. Quan l'autoritat competent sigui el president d'una comunitat autònoma pot requerir la col·laboració dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, que actuen sota la direcció dels seus comandaments naturals.

Article deu.

U. L'incompliment o la resistència a les ordres de l'autoritat competent en l'estat d'alarma se sanciona d'acord amb el que disposen les lleis.

Dos. Si aquests actes són comesos per funcionaris, les autoritats els poden suspendre immediatament en l'exercici dels seus càrrecs; si s'escau, es passa el tant de culpa al jutge, i es notifica al superior jeràrquic, als efectes de l'expedient disciplinari oportú.

Tres. Si són comesos per autoritats, les facultats d'aquestes que siguin necessàries per al compliment de les mesures acordades en execució de la declaració d'estat d'alarma poden ser assumides per l'autoritat competent durant la seva vigència.

Article onze.

Amb independència del que disposa l'article anterior, el decret de declaració de l'estat d'alarma, o els successius que es dictin durant la seva vigència, poden acordar les mesures següents:

a) Limitar la circulació o permanència de persones o vehicles en unes hores i llocs determinats, o condicionar-les al compliment de certs requisits.

b) Practicar requisites temporals de tot tipus de béns i imposar prestacions personals obligatòries.

c) Intervenir i ocupar transitòriament indústries, fàbriques, tallers, explotacions o locals de qualsevol naturalesa, amb excepció de domicilis privats, donant compte d'això als ministeris interessats.

d) Limitar o racionar l'ús de serveis o el consum d'articles de primera necessitat.

e) Impartir les ordres necessàries per assegurar el proveïment dels mercats i el funcionament dels serveis i dels centres de producció afectats per l'apartat d) de l'article quart.

Article dotze.

U. En els supòsits que preveuen els apartats a) i b) de l'article quart, l'autoritat competent pot adoptar per si mateixa, segons els casos, a més de les mesures previstes en els articles anteriors, les que estableixen les normes per a la lluita contra les malalties infeccioses, la protecció del medi ambient, en matèria d'aigües i sobre incendis forestals.

Dos. En els casos que preveuen els apartats c) i d) de l'article quart el Govern pot acordar la intervenció d'empreses o serveis, així com la mobilització del seu personal, amb la finalitat d'assegurar-ne el funcionament. És aplicable al personal mobilitzat la normativa vigent sobre mobilització que, en tot cas, és supletòria respecte del que disposa aquest article.

CAPÍTOL III

L'estat d'excepció

Article tretze.

U. Quan el lliure exercici dels drets i llibertats dels ciutadans, el funcionament normal de les institucions democràtiques, el dels serveis públics essencials per a la comunitat, o qualsevol altre aspecte de l'ordre públic, resultin tan greument alterats que l'exercici de les potestats ordinàries sigui insuficient per restablir-lo i mantenir-lo, el Govern, d'acord amb l'apartat tres de l'article cent setze de la Constitució, pot sol·licitar del Congrés dels Diputats una autorització per declarar l'estat d'excepció.

Dos. Als efectes anteriors, el Govern ha de remetre al Congrés dels Diputats una sol·licitud d'autorització que ha de contenir els punts següents:

a) Determinació dels efectes de l'estat d'excepció, amb menció expressa dels drets la suspensió dels quals se sol·licita, que no poden ser altres que els enumerats en l'apartat u de l'article cinquanta-cinc de la Constitució.

b) Relació de les mesures que s'han d'adoptar referides als drets la suspensió dels quals se sol·licita específicament.

c) Àmbit territorial de l'estat d'excepció, així com durada d'aquest, que no pot excedir els trenta dies.

d) La quantia màxima de les sancions pecuniàries que l'autoritat governativa estigui autoritzada a imposar, si s'escau, als qui contravinquin les disposicions que dicti durant l'estat d'excepció.

Tres. El Congrés ha de debatre la sol·licitud d'autorització remesa pel Govern i pot aprovar-la en els seus propis termes o introduir-hi modificacions.

Article catorze.

El Govern, obtinguda l'autorització a què fa referència l'article anterior, declara l'estat d'excepció, acordant per a això en Consell de Ministres un decret amb el contingut autoritzat pel Congrés dels Diputats.

Article quinze.

U. Si durant l'estat d'excepció, el Govern considera convenient l'adopció de mesures diferents de les previstes en el decret que ho va declarar, ha de sol·licitar al

Congrés dels Diputats l'autorització necessària per a la modificació d'aquest, per a la qual cosa s'utilitza el procediment que s'estableix en els articles anteriors.

Dos. El Govern, mitjançant un decret acordat en Consell de Ministres, pot posar fi a l'estat d'excepció abans que finalitzi el període per al qual va ser declarat, donant-ne compte immediatament al Congrés dels Diputats.

Tres. Si persisteixen les circumstàncies que van donar lloc a la declaració de l'estat d'excepció, el Govern en pot sol·licitar la pròrroga al Congrés dels Diputats, que no pot excedir els trenta dies.

Article setze.

U. L'autoritat governativa pot detenir qualsevol persona si ho considera necessari per a la conservació de l'ordre, sempre que, almenys, hi hagi sospites fundades que la persona esmentada es disposi a provocar alteracions de l'ordre públic. La detenció no pot excedir els deu dies i els detinguts tenen els drets que els reconeix l'article disset, tres, de la Constitució.

Dos. La detenció ha de ser comunicada al jutge competent en el termini de vint-i-quatre hores. Durant la detenció, el jutge en tot moment pot requerir informació i conèixer personalment, o mitjançant una delegació en el jutge d'instrucció del partit o demarcació on estigui el detingut, la situació d'aquest.

Article disset.

U. Quan l'autorització del Congrés compregui la suspensió de l'article divuit, dos, de la Constitució, l'autoritat governativa pot disposar inspeccions i registres domiciliaris si ho considera necessari per a l'aclariment dels fets presumptament delictius o per al manteniment de l'ordre públic.

Dos. La inspecció o el registre es porten a terme per la pròpia autoritat o pels seus agents, als que ha de proveir d'una ordre formal i escrita.

Tres. El reconeixement de la casa, papers i efectes, pot ser presenciat pel titular o encarregat d'aquesta o per un o més individus de la seva família majors d'edat i, en tot cas, per dos veïns de la casa o dels voltants, si n'hi ha, o, si no n'hi ha, per dos veïns del mateix poble o del poble o pobles limítrofs.

Quatre. Si no hi és el titular o encarregat de la casa ni cap individu de la família, el reconeixement s'ha de fer en presència únicament dels dos veïns indicats.

Cinc. L'assistència dels veïns requerits per presenciar el registre és obligatòria i coercitivament exigible.

Sis. S'ha d'aixecar una acta de la inspecció o registre, en la qual es fan constar els noms de les persones que assistissin i les circumstàncies que hi concorren, així com les incidències a que dona lloc. L'acta l'ha de signar l'autoritat o l'agent que efectua el reconeixement i el propietari o familiars i veïns. Si no saben signar o no volen s'anota també aquesta incidència.

Set. L'autoritat governativa ha de comunicar immediatament al jutge competent les inspeccions i registres efectuats, les causes que els van motivar i els resultats d'aquests, i remetre-li còpia de l'acta aixecada.

Article divuit.

U. Quan l'autorització del Congrés compregui la suspensió de l'article divuit, tres, de la Constitució, l'autoritat governativa pot intervenir qualsevol classe de comunicacions, incloses les postals, telegràfiques i telefòniques. La intervenció esmentada només pot ser realitzada si això resulta necessari per a l'aclariment dels fets presumptament delictius o el manteniment de l'ordre públic.

Dos. La intervenció decretada ha de ser comunicada immediatament per escrit motivat al jutge competent.

Article dinou.

L'autoritat governativa pot intervenir i controlar qualsevol classe de transports, i la càrrega d'aquests.

Article vint.

U. Quan l'autorització del Congrés compregui la suspensió de l'article dinou de la Constitució, l'autoritat governativa pot prohibir la circulació de persones i vehicles en les hores i llocs que es determini, exigir als qui es desplacin d'un lloc a un altre que acreditin la seva identitat i assenyalar-los l'itinerari que han de seguir.

Dos. Igualment pot delimitar unes zones de protecció o seguretat i dictar les condicions de permanència en aquestes i prohibir la presència de persones que puguin dificultar l'acció de la força pública en uns llocs determinats.

Tres. Quan això resulti necessari, l'autoritat governativa pot exigir a unes persones determinades que comuniquin qualsevol desplaçament fora de la localitat en què tinguin la seva residència habitual, amb una antelació de dos dies.

Quatre. Igualment pot disposar el seu desplaçament fora de la localitat esmentada quan ho estimi necessari.

Cinc. També pot fixar transitòriament la residència d'uniques persones determinades en una localitat o territori adequat a les seves condicions personals.

Sis. Correspon a l'autoritat governativa proveir dels recursos necessaris per al compliment de les mesures previstes en aquest article i, particularment, de les referides a viatges, allotjament i manutenció de la persona afectada.

Set. Per acordar les mesures a què es refereixen els apartats tres, quatre i cinc d'aquest article, l'autoritat governativa ha de tenir motius fundats pel que fa a la perillositat que suposi la persona afectada per aquestes mesures per al manteniment de l'ordre públic.

Article vint-i-u.

U. L'autoritat governativa pot suspendre qualsevol tipus de publicacions, emissions de ràdio i televisió, projeccions cinematogràfiques i representacions teatrals, sempre que l'autorització del Congrés compregui la suspensió de l'article vint, apartats u, a) i d), i cinc de la Constitució. Igualment pot ordenar el segrest de publicacions.

Dos. L'exercici de les potestats a què es refereix l'apartat anterior no pot comportar cap tipus de censura prèvia.

Article vint-i-dos.

U. Quan l'autorització del Congrés compregui la suspensió de l'article vint-i-u de la Constitució, l'autoritat governativa pot sotmetre a autorització prèvia o prohibir que es facin reunions i manifestacions.

Dos. També pot dissoldre les reunions i manifestacions a què es refereix el paràgraf anterior.

Tres. Les reunions orgàniques que els partits polítics, els sindicats i les associacions empresarials realitzin en compliment de les finalitats que els assignin respectivament els articles sisè i setè de la Constitució, i d'acord amb els seus estatuts, no poden ser prohibides, dissoltes ni sotmeses a autorització prèvia.

Quatre. L'autoritat governativa ha de proveir els seus agents d'una autorització formal i escrita per penetrar en els locals en què tenen lloc les reunions. Aquesta autorització no és necessària quan des dels locals esmentats s'estiguin produint alteracions greus de l'ordre públic constitutives de delictes o agressions a les forces de seguretat i en qualsevol altres casos de delictes flagrants.

Article vint-i-tres.

L'autoritat governativa pot prohibir les vagues i l'adopció de mesures de conflicte col·lectiu, quan l'autorització del Congrés compregui la suspensió dels articles vint-i-vuit, dos, i trenta-set, dos, de la Constitució.

Article vint-i-quatre.

U. Els estrangers que estiguin a Espanya estan obligats a realitzar les compareixences que s'acordin, a complir les normes que es dictin sobre renovació o control de permisos de residència i cèdules d'inscripció consular i a observar les altres formalitats que s'estableixin.

Dos. Els qui contravinguin les normes o mesures que s'adoptin, o actuïn en connivència amb els pertorbadors de l'ordre públic, poden ser expulsats d'Espanya, llevat que els seus actes presentin indicis de ser constitutius de delictes; en aquest cas se'ls sotmet als procediments judicials corresponents.

Tres. Els apàtrides i refugiats respecte dels quals no sigui possible l'expulsió se sotmeten al mateix règim que els espanyols.

Quatre. Les mesures d'expulsió s'han d'acompanyar d'una justificació sumària prèvia de les raons que la motiven.

Article vint-i-cinc.

L'autoritat governativa pot confiscar qualsevol classe d'armes, municions o substàncies explosives.

Article vint-i-sis.

U. L'autoritat governativa pot ordenar la intervenció d'indústries o comerços que puguin motivar l'alteració de l'ordre públic o coadjuvar-hi, i la suspensió temporal de les activitats d'aquests, donant compte als ministeris interessats.

Dos. Així mateix, pot ordenar el tancament provisional de sales d'espectacles, establiments de begudes i locals de característiques similars.

Article vint-i-set.

L'autoritat governativa pot ordenar les mesures necessàries de vigilància i protecció d'edificacions, instal·lacions, obres, serveis públics i indústries o explotacions de qualsevol gènere. A aquests efectes pot emplaçar llocs armats en els llocs més apropiats per assegurar la vigilància, sens perjudici del que estableix l'article divuit, u, de la Constitució.

Article vint-i-vuit.

Quan l'alteració de l'ordre públic hagi donat lloc a alguna de les circumstàncies especificades en l'article quart o hi coincideixi, el Govern pot adoptar a més de les mesures pròpies de l'estat d'excepció, les previstes per a l'estat d'alarma en aquesta Llei.

Article vint-i-nou.

Si algun funcionari o personal al servei d'una Administració pública o entitat o institut de caràcter públic o oficial afavoreix amb la seva conducta l'actuació dels elements pertorbadors de l'ordre, l'autoritat governativa el pot suspendre en l'exercici del seu càrrec, passar el tant de culpa al jutge competent i notificar-ho al superior jeràrquic als efectes de l'expedient disciplinari oportú.

Article trenta.

U. Si durant l'estat d'excepció el jutge estima l'existència de fets contraris a l'ordre públic o a la seguretat ciutadana que puguin ser constitutius de delictes, escoltat el Ministeri Fiscal, ha de decretar la presó provisional del presumpte responsable, la qual pot mantenir, segons el seu arbitri, durant l'estat esmentat.

Dos. Els condemnats en aquests procediments queden exceptuats dels beneficis de la remissió condicional durant la vigència de l'estat d'excepció.

Article trenta.

Quan la declaració de l'estat d'excepció afecti exclusivament tot l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma o una part, l'autoritat governativa pot coordinar l'exercici de les seves competències amb el Govern de la comunitat esmentada.

CAPÍTOL IV

L'estat de setge

Article trenta-dos.

U. Quan es produeixi o amenaci produir-se una insurrecció o acte de força contra la sobirania o independència d'Espanya, la seva integritat territorial o l'ordenament constitucional, que no es pugui resoldre per altres mitjans, el Govern, de conformitat amb el que disposa l'apartat quatre de l'article cent setze de la Constitució, pot proposar al Congrés dels Diputats la declaració d'estat de setge.

Dos. La declaració corresponent ha de determinar l'àmbit territorial, durada i condicions de l'estat de setge.

Tres. La declaració pot autoritzar, a més del que preveu per als estats d'alarma i excepció, la suspensió temporal de les garanties jurídiques del detingut que es reconeixen en l'apartat tres de l'article disset de la Constitució.

Article trenta-tres.

U. En virtut de la declaració de l'estat de setge, el Govern, que dirigeix la política militar i de la defensa, d'acord amb l'article noranta-set de la Constitució, assumeix totes les facultats extraordinàries previstes en aquesta i en aquesta Llei.

Dos. Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, el Govern designa l'autoritat militar que, sota la seva direcció, hagi d'executar les mesures que correspongui en el territori a què es refereixi l'estat de setge.

Article trenta-cuatro.

L'autoritat militar ha de publicar i difondre els bans oportuns, que comprenen les mesures i prevencions necessàries, d'acord amb la Constitució, aquesta Llei i les condicions de la declaració de l'estat de setge.

Article trenta-cinc.

En la declaració de l'estat de setge el Congrés dels Diputats pot determinar els delictes que durant la seva vigència quedin sotmesos a la jurisdicció militar.

Article trenta-sis.

Les autoritats civils continuen en l'exercici de les facultats que no hagin estat conferides a l'autoritat militar d'acord amb aquesta Llei. Aquestes autoritats han de donar a la militar les informacions que aquesta els sol·liciti i totes les notícies referents a l'ordre públic que arribin al seu coneixement.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats els articles vint-i-cinc a cinquanta-u i disposicions finals i transitòries de la Llei quaranta-cinc/mil nou-cents cinquanta-nou, de trenta de juliol, d'ordre públic, així com totes les disposicions que s'oposin al que preceptua aquesta Llei orgànica.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, u de juny de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

12775 *LLEI 13/1981, de 28 de maig, del cos especial de controladors de la circulació aèria.* («BOE» 134, de 5-6-1981, i «BOE» 135, de 6-6-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

El cos especial de controladors de la circulació aèria és un cos de l'Administració civil de l'Estat, dependent del Ministeri de Transports i Comunicacions que, dins les competències que té atribuïdes per la legislació vigent en la matèria, té la funció tècnica d'organitzar, planificar, dirigir, executar i supervisar les operacions que condueixen a la regulació, ordenació i control de la circulació aèria general, així com les altres funcions de caràcter administratiu o gestor que se li atribueixin per garantir la seguretat i fluïdesa del trànsit d'aeronaus a l'espai aeri de sobirania i en l'assignat a Espanya pels acords internacionals.

Article segon.

Sens perjudici del que disposa l'article primer, exerceixen aquestes atribucions respecte de la circulació aèria militar operativa i de la circulació de defensa aèria en els casos en què específicament es determini per la legislació vigent.

Article tercer.

L'ingrés al cos s'efectua mitjançant convocatòria pública entre els qui reuneixin les condicions següents:

- a) Nacionalitat espanyola.
- b) Tenir l'edat que reglamentàriament es determini.
- c) Estar en possessió del títol de diplomad universitari, enginyer tècnic, arquitecte tècnic o equivalent.
- d) Superar les proves selectives i cursos que reglamentàriament s'estableixin. Els cursos esmentats es fan en centres dependents de la Subsecretaria d'Aviació Civil.

Article quart.

De conformitat amb el que estableixen els articles segon-u i tercer del Reial decret llei vint-i-dos/mil nou-cents setanta-set, de trenta de març, s'assigna al cos especial de controladors de la circulació aèria l'índex de proporcionalitat vuit amb el grau inicial dos de la carrera administrativa.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—Continua en vigor el Reial decret dos mil quatre-cents trenta-quatre/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-tres de setembre, amb el rang normatiu que li és propi, pel qual es va aprovar el Reglament del cos de controladors de la circulació aèria, amb les modificacions introduïdes pel Reial decret mil nou-cents seixanta-vuit/mil nou-cents setanta-nou, de vint-i-nou de juny, en tot el que no s'oposi a aquesta Llei.

Segona.—En l'exercici dels drets laborals i sindicals, els membres del cos especial de controladors de la circulació aèria es regeixen per les normes reguladores d'aquests drets per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat.

Tercera.—Per tal de salvaguardar els drets adquirits, inclosa l'antiguitat de permanència al cos a tots els efectes, es considera que la relació circumstanciada dels components del cos especial de controladors de la circulació aèria que constitueixi el seu escalafó és la que existeix, oficialment aprovada a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queda derogada la Llei noranta-u/mil nou-cents setanta-sis, de vint de desembre.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-vuit de maig de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada al «BOE» 135, de 6-6-1981.)

13087 *REIAL DECRET LLEI 9/1981, de 5 de juny, sobre mesures per a la reconversió industrial.* («BOE» 138, de 10-6-1981.)

La situació de crisi per la qual travessen sectors bàsics de la nostra indústria exigeix un plantejament específic i l'adopció de mesures de reconversió industrial, amb la finalitat d'aconseguir la racionalització dels processos productius i la seva adequació a les exigències del desenvolupament econòmic i tecnològic i a les condicions específiques del mercat.

L'ordenament jurídic vigent està basat en els principis propis del desenvolupament industrial que es produïa a Espanya als anys seixanta.

La legislació de l'època de crisi econòmica ha estat normalment de caràcter excepcional, sense abordar de manera expressa i general les situacions de crisi.

Per omplir aquest buit legislatiu, aquesta norma estableix les mesures adequades per al tractament de la crisi; mesures que, per la seva naturalesa, exigeixen rang de llei.

Es preveuen tres tipus de mesures: fiscals, financeres i laborals.

Les fiscals contenen beneficis tant per a les societats de reconversió que s'han constituït als efectes d'aquesta disposició com per a les empreses que s'acullin al procés de reconversió industrial.

Els beneficis fiscals establerts tenen com a finalitat general permetre més flexibilitat en l'ús de figures i actes jurídics necessaris per a la reconversió, sense necessitat